

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121208402
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Bačová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3121208402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Bačovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, D. E., o zaplatenie 4.136,07 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 560,53 EUR s príslušenstvom zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.
- III. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej aj ako „VÚB, a.s.“) sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.136,07 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21.11.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.700,- EUR a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 90,- EUR. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 04.11.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.136,07 EUR. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 4.136,07 EUR. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.10.2021, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.11.2021. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške

podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.11.2021 do zaplatenia.

2. Vzhľadom na to, že žalovaná pohľadávka bola po podaní žaloby postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., súd na základe podaného návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu uznesením zo dňa 16.02.2022, č. k. 19Csp/70/2021-31 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.03.2022.

3. Žalovaná sa k veci písomne nevyjadrila, hoci mala žalobu spolu s prílohami doručenú do vlastných rúk dňa 14.03.2022.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 06.07.2023 zobral žalobu späť, a to v časti o zaplatenie istiny vo výške 349,38 EUR (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, a v časti o zaplatenie istiny vo výške 211,15 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky, keďže žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu, a to plátbou zo dňa 04.03.2022 vo výške 211,15 EUR. Žalobca uviedol, že svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.01.2022, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky RF311378825SK. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobca mal za to, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil súdu aj výzvu jeho právneho predchodcu - banky zo dňa 05.12.2018, ktorú žalovaná prevzala dňa 10.12.2018, a ktorou preukazoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zákon o bankách neuvádza, akú formou má mať výzva banky pred postúpením, uvádza len obsahové náležitosti výzvy. Každý právny úkon sa vykladá podľa svojho obsahu. Ako uviedol aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku pod č.k. 6CoCsp/37/2020-151, nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov. Navyše poukázal na skutočnosť, že žalovaná doručenie výziev zo strany ich právneho predchodcu nikdy nerozporovala. Žalobca uviedol, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu časti pohľadávky už dňa 05.12.2018 a na úhradu celej splatnej pohľadávky dňa 02.01.2019 a následne bola v omeškani dlhšie ako 90 dní. Podľa žalobcu tak boli splnené všetky zákonné náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca poukázal na to, že žalovaná dňa XX.XX.XXXX vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 03.08.2012, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovanej vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasila s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.700,- EUR so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 90,- EUR mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 09.12.2016 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.1.2019 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci október 2018. V priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpa podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp. zn. 6Co/95/2010. S uvedenou

skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. a jeho prílohy č. 2 o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2.700,- EUR a výške štandardnej mesačnej splátky 90,- EUR bola žalovaná počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámená, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty F., G.. Žalovaná bola oboznámená s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanej vo forme revolvingu nie je bezúročný. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 1.630,- EUR, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Čo sa týka uplatnenej sumy 4.136,07 EUR, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 4136,07 EUR pozostáva z istiny 2.246,56 EUR, poplatkov 29,52 EUR, štandardného úroku 1540,13 EUR a sankčného úroku 319,86 EUR.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 16.08.2023, na ktoré sa strany sporu a právny zástupcu žalobcu nedostavili. Žalobca mal predvolanie na pojednávanie doručené do rúk jeho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 14.08.2023 ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní a súhlasil, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručované na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR postupom podľa § 106 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom zásielka sa vrátila súdu dňa 13.07.2023 z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote a preto sa predvolanie považuje za doručené podľa § 111 ods. 3 CSP dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaná dňa XX.XX.XXXX vyplnila a podpísala Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, v zmysle ktorej mala byť žalovanej poskytnutá kreditná platobná karta za podmienok uvedených v čl. III. žiadosti, a to úverový rámec vo výške 1.500,- EUR, štandardná mesačná splátka 50,- EUR a štandardná úroková sadzba vo výške 22,80 % ročne. Zo strany veriteľa bola žiadosť potvrdená dňa 03.08.2012. V zmluve bol uvedený indikatívny výpočet RPMN, na základe ktorého mala byť RPMN vo výške 26,58 % za predpokladu, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úveru platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2012, pri výške spotrebiteľského úveru 1.500,- EUR, počte splátok 47, prvá až predposledná splátka v sume 50,- EUR, posledná splátka v sume 36,36 EUR. Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky bol dohodnutý na 15. deň v kalendárnom mesiaci. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 836,36 EUR a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.336,36 EUR. V čl. V. bod 11 zmluvy sa uvádza, že výška štandardnej úrokovej sadzby je variabilná, určuje ju banka, je uvedená a zverejnená v cenníku. Banka je oprávnená výšku štandardnej úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok stanovených v obchodných podmienkach. V záverečnom ustanovení čl. V. žiadosti je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. vydávanej v spolupráci s CFH. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy

8. Podľa výpisu z kreditnej platobnej karty F., G. boli za zúčtovacie obdobie od 10.12.2016 do 31.10.2021 vykonané transakcie (debetné a kreditné), pri vyznačení počiatočného stavu 0,00 EUR, konečného stavu k 31.10.2021 – 4.136,07 EUR. Sumár debetných transakcií bol vo výpise uvedený sumou 5.766,07 EUR a kreditných transakcií sumou 1.630,- EUR.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 05.12.2018 VÚB, a.s. oznámila žalovanej, že k uvedenému dňu eviduje ku kreditnej karte č. 0042133872 nedoplatok na splátkach vo výške 270,- EUR, ktorý žalovanú

žiadala bezodkladne uhradiť na kartový účet vedený vo F., G.. Zároveň žalovanú upozornila, že ak do 19.12.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z predloženej doručky mal súd preukázané, že predžalobnú upomienku veriteľ žalovanej doručoval, pričom zásielka sa vrátila dňa 21.12.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote.

10. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.01.2019 VÚB, a.s. oznámila žalovanej, že dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz, nakoľko žalovaná neuhradila dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 2.509,- EUR.

11. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpila na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok k XX.XX.XXXX svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX uzavretej medzi žalovanou ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. tak, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej, datovaného dňa 26.01.2022. V zmysle Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.01.2022 bola na žalobcu prevedená pohľadávka voči žalovanej.

12. Žalobca v priebehu konania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 349,38 EUR (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť bez uvedenia dôvodu, a v časti o zaplatenie istiny vo výške 211,15 EUR s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu úhrady vykonanej žalovanou počas súdneho konania, a to platbou zo dňa 04.03.2022 vo výške 211,15 EUR. Na základe uvedeného preto súd najprv rozhodoval o čiastočnom späťvzatií žaloby.

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatiím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatiím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzatií žaloby v časti o zaplatenie sumy 560,53 EUR s príslušenstvom, súd výrokom I. tohto rozsudku konanie v predmetnej časti zastavil. V danom prípade súhlas žalovanej so späťvzatiím žaloby v tejto časti nebol potrebný, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred začatím prvého pojednávania vo veci. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 3.575,54 EUR s príslušenstvom.

17. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

25. V konaní bolo preukázané, že spoločnosť VÚB, a.s. a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G.. V danom prípade právny predchodca žalobcu ako veriteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti právneho predchodcu žalobu je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania, čo vyplýva aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého bydliska. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na predmetný právny vzťah potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na inú osobu.

26. Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, odôvodňoval uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Súd v prvom rade musel skúmať, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť, a to aj bez námietky strany sporu.

27. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offa v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/110/2017).

28. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej peňažnej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať „napriek výzve“, dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynie až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou, čím by bola dlžníkovi odňatá možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

29. Žalobca uviedol, že svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore preukázal oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.01.2022. Ďalej uviedol, že žalovaná bola vyzvaná na úhradu časti pohľadávky už dňa 05.12.2018 a na úhradu celej splatnej pohľadávky dňa 02.01.2019 a následne bola v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Podľa žalobcu tak boli splnené všetky zákonné náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. Ako súd uviedol vyššie, v prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje predmetné zákonné ustanovenie. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách takéto výzva musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednané vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt, bez súhlasu dlžníka. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník na možnosť postúpenia v takejto výzve upozornený. Uvedené pritom neobsahovala výzva zo dňa 05.12.2018 označená ako Predžalobná upomienka, a ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX a z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. V uvedených výzvach pritom vôbec nie je upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky v prípade nezaplatenia dlhu, resp. nevyplýva z nich vôbec možnosť dlžníka zvrátiť postúpenie pohľadávky jej úhradou v určenej lehote. Okrem uvedeného súd poukazuje na to, že k samotnému postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 21.01.2022, teda viac ako tri roky po realizovaní predmetných výziev. Aj na základe uvedeného má súd za to, že skoro tri roky stará výzva nie je spôsobilá prívodiť následky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to aj z toho dôvodu, že bezprostredne pred postúpením pohľadávky stav deklarovaný v písomnosti zo dňa 05.12.2018 a ani v písomnosti zo dňa 02.01.2019 nie je aktuálny, a to nielen do žalovanej istiny, ale aj v časti príslušenstva, a preto výška dlhu, na ktorého zaplatenie bola žalovaná vyzvaná v súvislosti s vyhlásením predčasnej

splatnosti úveru, tak v čase pred postúpením pohľadávky, ani nie je reálna. Je zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia predmetných výziev bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Je potrebné poukázať aj na to, že písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/20/2022 zo dňa 28.06.2022, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/52/2021 zo dňa 28.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021).

31. Súd zároveň uvádza, že doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.01.2019 pritom nebolo v konaní ani preukázané, keďže žalobca nepredložil žiadnu listinu o tom, že by uvedenú písomnosť vôbec žalovanej odoslal a tak sa mohla dostať do jej dispozičnej sféry. Čo sa týka Predžalobnej upomienky zo dňa 05.12.2018, táto nemôže byť výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ani preto, že žalovaná v nej bola vyzývaná len na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 270,- EUR (teda nie celej sumy neskôr postupovanej) a v čase, kedy pohľadávka, ktorá bola neskôr postupovaná, ešte ani nebola splatná. Keďže postúpiť možno len pohľadávku banky, ktorá je splatná, tak logicky aj výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa má týkať už splatnej pohľadávky. Obsah uvedených písomností pritom nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách, a ani z nich nevyplýva úmysel banky vyhotovovať ich v súvislosti s postúpením pohľadávky, ku ktorému banka pristúpila až po niekoľkých rokoch od vyhotovenia týchto listín. Za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nebolo možné považovať ani Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.01.2022, ktorým pôvodný veriteľ VÚB, a.s. oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku na žalobcu ku dňu 21.01.2022. Predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručované až po samotnom postúpení pohľadávky, len oznamovalo danú skutočnosť, že pohľadávka bola na iný subjekt už postúpená, a preto ani táto písomnosť nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

32. Absencia doručovania riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách, táto pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom, a preto je nutné konštatovať, že na žalobcu nebola pohľadávka, ktorej zaplata sa žalobou domáha, platne postúpená. Žalobca sa tak platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde.

33. Súd zároveň poukazuje aj na to, že ak by pristúpil k záveru, že žalobu možno považovať za výzvu banky predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko táto bola podaná pôvodným žalobcom VÚB, a.s., rovnako by musel konštatovať, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko by nebola splnená ďalšia podmienka, a to uplynutie 90 dní. K doručeniu žaloby žalovanej došlo dňa 14.03.2022 a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu dňa 21.01.2022, teda ešte pred tým, ako bola žaloba žalovanej vôbec doručená. Z uvedeného je preto zrejmé, že pohľadávka bola postúpená pred uplynutím 90 kalendárnych dní, a teda došlo k porušeniu ďalšej podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého dôvodu je rovnako postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom.

34. Vzhľadom na uvedené, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, súd výrokom II. tohto rozsudku žalobu vo zvyšku zamietol.

35. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Žalobca sa podanou žalobou v konaní domáhal zaplattenia sumy 4.136,07 EUR s príslušenstvom. V priebehu konania žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplattenie sumy 560,53 EUR s príslušenstvom. Keďže žaloba bola v časti o zaplattenie 349,38 EUR s príslušenstvom vzatá späť bez uvedenia dôvodu, nesie procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti žalobca a preto možno úspech v uvedenej časti pripísať žalovanej. Naopak v časti o zaplattenie 211,15 EUR s príslušenstvom, v ktorej súd konanie zastavil, bol úspešný žalobca, nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo pre správanie sa žalovanej, ktorá túto sumu uhradila po podaní žaloby, a teda žalovaná nesie procesné zavinenie na zastavení konania v uvedenej časti. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Zároveň úspech žalovanej predstavuje tá časť, v ktorej súd žalobu zamietol, t. j. celý zvyšok žaloby (3.575,54 EUR s príslušenstvom). Úspech žalovanej tak predstavuje 94,90 % (349,38 EUR + 3.575,54 EUR) a úspech žalobcu 5,10 % (211,15 EUR). Z uvedeného vyplýva, že úspešnejšou v spore bola žalovaná, ktorá by mala voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu svojho čistého úspechu (úspech - neúspech), t. j. v rozsahu 89,80 %. Nakoľko však žalovanej podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, žiadne jej zo spisu nevyplývajú, súd rozhodol vo výroku III. tohto rozsudku tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).